

Az Avishai Cohen Trió november 18-án este 7 órakor a Kodály Központban tartja Seven Seas (

Hét tenger

) című albumának bemutató koncertjét

. Cohent, a nemzetközi szinten legsikeresebbnek tartott izraeli jazz-zenészt

, korunk egyik legnépszerűbb bőgőjét maga Chick Corea nem egyszerűen „kiváló zeneszerzőnek”

, de nemes egyszerűséggel zseninek is nevezte

.

Napjaink legsikeresebb izraeli jazz zenésze, **Avishai Cohen** 1996 és 2003 között Chick Corea zenekarában játszott, ezután alapított saját zenekart.

Olyan jazz legendákkal zenélt együtt, mint Herbie Hancock, Bobby McFerrin vagy Kurt Rosenwinkel.

Szerzeményeiben fülbemászó arab, andalúz, zsidó dallamok keverednek, zenéje mégis közelebb marad a jazz műfajához.

Avishai Cohenre saját bevallása szerint már gyermekként két dolog hatott igen mélyen érzelmileg

és spirituálisan

: a természet

és a zene

.
Meglepő módon

,
az izraeli származású New York-i zenész

,
akit a neves Bass Player Magazine a 20. század egyik legbefolyásosabb bőgősének nevezett

,
maga sem érti

,
hogy miért pont ez lett az ő hangszere

.
Kisgyermekként zongorázni tanult, majd édesanyja munkája miatt két évet St. Louisban töltött a család, itt ismerkedett meg a klasszikus zene

mellett egyéb stílusirányzatokkal,
és
– bár ő
maga
is csak feltételezi – valószínűleg ennek
az
időszaknak köszönhető a hangszerválasztása is. Cohen egy televíziós interjúban úgy emlékszik
vissza a jazz-zel való ismerkedése idejére,
hogymár
a kezdetektől fogva izgatta, vonzotta a zenei szabadság,
az
improvizáció művészete,
és
úgy vált a jazz jó barátjává észrevétlenül,
hogymár
jószerével azt
sem
tudta, mit is jelent a műfaj.

Azóta sok idő eltelt, és bár még mindig nem tudná pontosan megfogalmazni, hogy mit jelent
a jazz, a Seven Seas című albumot Cohen művészetének tetőpontjaként aposztrofálják. A
lemez gyermekdalaiban, bölcsődalaiban
és
szvitjeiben a heroikus ihletettség
és
szimfonikus hangzás egyaránt megtalálható. A Seven Seas mesebeli utazásra invitálja a
hallgatókat a hangok világába, melyben
az
ajánló
szerint
a bagatell
és
a fejedelmi nagyság soha véget nem érő pingpong meccset játszanak. A lemezt Cohen eddigi
legizgalmasabb albumának tartják,
és
az
ő művészi felfogásával nem is csoda,
hogymár
mindig
az
aktuális anyaga a legjobb. Egybecseng azzal,
hogymár
a művész, a személyiség folyton fejlődik
és
tanul.

Cohen hisz abban, hogy célja van a világban, és nem csupán a jó dolgok élvezetére született. Alázattal veszi tudomásul, sőt, örül annak, hogy apró alkotóeleme lehet a nagy egésznek, egy magasabb energiának. Egy korábbi nyilatkozata szerint zenéjében nem a tudatosság játssza a főszerepet, sőt: soha nem gondolkodik túl sokat, hanem amikor kreatív pillanataiban leül dolgozni, hagyja, hogy mindaz, ami eredendően benne van, a felszínre törjön. Aztán persze az ösztönösen előtörő saját zenéje olyan számára, mint a tükör, amibe belenéz, és látja, tudja, hogy mi honnan ered.

Ismét érzékeny, intelligens és profi muzsikus lép tehát a Kodály Központ színpadára zenekarával. A közönség pedig joggal számíthat arra, hogy újfent megtörténik a csoda, Cohen ugyanis úgy nyilatkozott nemrégiben, hogy a közönséggel a jó kapcsolatot már akkor meg lehet előlegezni, amikor színpadra lép, és érzi az emberek energiáját, együtt morajlását, a feszült izgatottságot a levegőben, átítatva az érzéssel és a tudattal, hogy valami jó fog történni. Persze Cohen is tisztában van azzal, hogy a siker sok összetevőn múlik, de meggyőződése, hogy ha a közönség részéről megtapasztalja a pozitív energiát, jó időben sikerül azt elkapnia és érzékenyen reagálni rá, akkor olyan élményt tudnak nyújtani a koncerttel, amiről a közönség maga sem gondolta volna, hogy készen áll rá.

Forrás: eozinmagazin.hu